

Shavuot –

Are we celebrating 'weeks', wheat, or Matan Torah?

Source sheet for shiur by Menachem Leibtag

Part I - The connection between omer, shmita & Har Sinai

Summary of first two shiurim

A. Note Devarim 4:9-10

ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד, פן-תשכח את-הדברים אשר-ראו עיניך ופן-יסורו מלבבך, כל, ימי חייך; והודעתם לבניך, ולבני בניך.

9 Only take heed to thyself, and keep thy soul diligently, lest thou forget the things which thine eyes saw, and lest they depart from thy heart all the days of thy life; but make them known unto thy children and thy children's children;

י יום, אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב, באמר יהוה אלי הקהל-לי את-העם, ואשמעם את-דברי: אשר ילמדון ליראה אתי, כל-הימים אשר הם חיים על-האדמה, ואת-בניהם, ילמדון.

10 the day that thou stoodest before the LORD thy God in Horeb, when the LORD said unto me: 'Assemble Me the people, and I will make them hear My words that they may learn to fear Me all the days that they live upon the earth, and that they may teach their children.'

B. 31:9-14 / The laws of Hakhel every SEVEN years !

ט ויכתב משה, את-התורה הזאת, ויתנה אל-הכהנים בני לוי, הנשאים את-ארון ברית יהוה; ואל-כל-זקני ישראל.

9 And Moses wrote this law, and delivered it unto the priests the sons of Levi, that bore the ark of the covenant of the LORD, and unto all the elders of Israel.

י ויצו משה, אותם לאמר: מקץ שבע שנים, במעד שנת השמטה-- בחג הסוכות.

10 And Moses commanded them, saying: 'At the end of every seven years, in the set time of the year of release, in the feast of tabernacles,

יא בבוא כל-ישראל, לראות את-פני יהוה אלהיך, במקום, אשר יבחר: תקרא את-התורה הזאת, נגד כל-ישראל--באזניהם.

11 when all Israel is come to appear before the LORD thy God in the place which He shall choose, thou shalt read this law before all Israel in their hearing.

יב הקהל את-הָעָם, הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׂאִים וְהַטָּף, וְגֵרְךָ, אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ-- לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ, וַיִּירְאוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. 12 Assemble the people, the men and the women and the little ones, and thy stranger that is within thy gates, that they may hear, and that they may learn, and fear the LORD your God, and observe to do all the words of this law;

יג וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ, יִשְׁמְעוּ וּלְמַדוּ-- לְיִרְאָה, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כָּל-הַיָּמִים, אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה, אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה, לְרִשְׁתָּהּ. {פ} 13 and that their children, who have not known, may hear, and learn to fear the LORD your God, as long as ye live in the land whither ye go over the Jordan to possess it.' {P}

C. Vayikra 25:1-5 / between shmitta & Har Sinai !

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, בְּהַר סִינַי לֵאמֹר. 1 And the LORD spoke unto Moses in mount Sinai, saying:

ב דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, כִּי תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם-- וְשָׁבַתָּה הָאָרֶץ, שִׁבַּת לַיהוָה. 2 Speak unto the children of Israel, and say unto them: When ye come into the land which I give you, then shall the land keep a sabbath unto the LORD.

ג שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ, וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כַּרְמְךָ; וְאָסַפְתָּ, אֶת-תְּבוּאָתָהּ. 3 Six years thou shalt sow thy field, and six years thou shalt prune thy vineyard, and gather in the produce thereof.

ד וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת, שִׁבַּת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ-- שִׁבַּת, לַיהוָה: שָׂדֶךָ לֹא תִזְרַע, וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמַר. 4 But in the seventh year shall be a sabbath of solemn rest for the land, a sabbath unto the LORD; thou shalt neither sow thy field, nor prune thy vineyard.

ו וְהִיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ לָכֶם, לְאֹכְלָה-- לָךְ, וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ; וּלְשִׁכְיֶרְךָ, וּלְתוֹשֵׁבְךָ, הַגֵּרִים, עִמָּךְ. 6 And the sabbath-produce of the land shall be for food for you: for thee, and for thy servant and for thy maid, and for thy hired servant and for the settler by thy side that sojourn with thee;

PART TWO If Chumash was our only source

A. Shmot 23:13-19 - first mention of Shavuot

- ח** וְשָׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הֵשַׁחַד יַעֲוֹר פְּקָחִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צַדִּיקִים:
- ט** וְגַר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם יִדְעֶתֶם אֶת-נַפְשׁ הַגֵּר כִּי-גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:
- י** וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת-אֲרָצְךָ וְאַסְפֹּת אֶת-תְּבוּאָתָהּ:
- יא** וְהַשְּׁבִיעַת תִּשְׁמַטְנָה וּנְטַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ אֲבִינֵי עַמֶּךָ וַיִּתְּרֶם תֹּאכַל חֵיט הַשָּׂדֶה כֹּן-תַעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזִיתְךָ:
- יב** שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ וַיִּנְפֹּשׁ בֶּן-אִמְתְּךָ וְהַגֵּר:
- יג** וּבְכָל אֲשֶׁר-אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרֵיהֶם לֹא תִזְכְּרוּ לֹא יִשְׁמַע עַל-פִּיךָ:
- יד** שְׁלֹשׁ רְגָלִים תַּחֲג לִי בַשָּׁנָה:
- טו** אֶת-חֹג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת כֶּאֱשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי-בוֹ יֵצֵאת מִמִּצְרָיִם וְלֹא-יֵרְאוּ פְנֵי רִיקָם:
- טז** וְחֹג הַקִּצִּיר בְּכוֹרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחֹג הָאָסִף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאַסְפֹּךָ אֶת-מַעֲשֶׂיךָ מִן-הַשָּׂדֶה:
- יז** שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרְאֶה כָּל-זְכוֹרְךָ אֶל-פְּנֵי הָאֵדֶן יְהוָה:

Note – all three AGRICULTURAL

Note also repeat after chet ha'egel in Shmot 34:

- כב** וְחֹג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָךְ בְּכוֹרֵי קִצִּיר חֲטִיִּם וְחֹג הָאָסִף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה:
- כג** שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרְאֶה כָּל-זְכוֹרְךָ אֶת-פְּנֵי הָאֵדֶן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

B. Devarim 16:9-12 - also only shalosh regalim
Bamidbar 28:26-31 - details of korban Musaf

C. Vayikra chapter 23 - main source

First note how counting omer is an INSERT

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם
מוֹעֲדֵי: ג שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כֹּל מְלֶאכֶה
לֹא תַעֲשׂוּ: שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם:

ד אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם:
ה בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים: ו פֶּסַח לַיהוָה: ז וּבַחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה: שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ: ז בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כֹּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: ח וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה
לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ כֹּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: י דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְרַבְתֶּם אֶת קִצְרֵהּ וְהִבַּאתֶם אֶת
עֹמֶר רֵאשִׁית קִצְרֵכֶם אֶל הַכֹּהֵן: יא וְהִנִּיף אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְוֹנְכֶם מִמִּחְרַת הַשַּׁבָּת יִנִּיפְנּוּ הַכֹּהֵן: יב וְעִשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת הָעֹמֶר
כֶּבֶשׂ תְּמִים בֶּן שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה לַיהוָה: יג וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן אִשָּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחַח וְנִסְכָּה יַיִן רְבִיעִית הַהַיּוֹ: יד וְלֶחֶם וְקָלִי
וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבִּיאֲכֶם אֶת קִרְבֹן אֱלֹהֵיכֶם: חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: טו וּסְפַרְתֶּם לָכֶם
מִמִּחְרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הִבִּיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה: שֶׁבַע שַׁבְּתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה: טז עַד מִמִּחְרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם
מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: יז מִמוֹשְׁבֹתֵיכֶם תִּבְיֵאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֲמֵץ תֹּאפִינָה: כְּבוֹרִים לַיהוָה: יח וְהִקְרַבְתֶּם עַל
הַלֶּחֶם שְׁבַעַת כֶּבֶשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפֶר בֶּן בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנַיִם: יחֵיו עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה: יט וְעִשִׂיתֶם
שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנֵי כֶבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבְחַ שְׁלָמִים: כ וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל שְׁנֵי כֶבֶשִׂים קֹדֶשׁ
יִהְיוּ לַיהוָה לִכְהֵן: כא וּקְרַבְתֶּם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כֹּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: חֲקַת עוֹלָם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם:
כב וּבְקִצְרֹכֶם אֶת קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שָׂדֶךְ בְּקִצְרֹךְ וְלִקֵּט קִצִּירֹךְ לֹא תִלְקֹט לְעֵנִי וְלִגְרַ תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

כג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: כד דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבְּתוֹן זְכָרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ: כה כֹּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה:
כו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
כז אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: כח וְכֹל מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה: כט יוֹם כִּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כט כִּי כֹל הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר לֹא תַעֲנֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרַתָּה מֵעַמִּיהָ: ל וְכֹל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כֹּל
מְלֶאכֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבֹדְתִי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עִמָּה: לא כֹּל מְלֶאכֶה

לא תעשו: חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: לב שבת שבתון הוא לכם וענייתם את נפשיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם:

לג וידבר יהוה אל משה לאמר: לד דבר אל בני ישראל לאמר: בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה: לה ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: לו שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו: לז אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש: להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו: לח מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוה:

לט אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: מ ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: מא וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה: חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: מב בספת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בספת: מג למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים: אני יהוה אלהיכם: מד וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל:

D. Let's study now our section in detail

ט וידבר יהוה, אל-משה לאמר. **9** And the LORD spoke unto Moses saying:

י דבר אל-בני ישראל, ואמרת אליהם, **כי-תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם, וקצרתם את-קצירה--והבאתם את-עמר ראשית קצירכם, אל-הכהן.** **10** Speak unto the children of Israel, and say unto them: When ye are come into the land which I give unto you, and shall reap the harvest thereof, then ye shall bring the sheaf of the first-fruits of your harvest unto the priest.

יא והניף את-העמר לפני יהוה, לרצונכם; **ממחרת, השבת, יניפנו, הכהן.** **11** And he shall wave the sheaf before the LORD, to be accepted for you; on the morrow after the sabbath the priest shall wave it.

יב ועשיתם, ביום הניפכם את-העמר, כבש תמים בן-שנתו לעלה, ליהוה. **12** And in the day when ye wave the sheaf, ye shall offer a he-lamb without blemish of the first year for a burnt-offering unto the LORD.

יג ומנחתו שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן, אֲשֶׁר
לִיהוָה--רֵיחַ נִיחֹחַ; וְנִסְכָּה יַיִן, רְבִיעֵת הַהַיִן.

13 And the meal-offering thereof shall be two tenth parts of an ephah of fine flour mingled with oil, an offering made by fire unto the LORD for a sweet savour; and the drink-offering thereof shall be of wine, the fourth part of a hin.

יד וְלֶחֶם וְקֹלִי וְכֹרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ, עַד-עֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה--עַד הִבִּיאְכֶם, אֶת-קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם: חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם, בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם. {ס}

14 And ye shall eat neither bread, nor parched corn, nor fresh ears, until this selfsame day, until ye have brought the offering of your God; it is a statute for ever throughout your generations in all your dwellings. {S}

טו וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת, מִיּוֹם
הִבִּיאְכֶם, אֶת-עֹמֶר הַתְּנוּפָה: שִׁבְעַת
שַׁבָּתוֹת, תִּמְיַמַּת תִּהְיֶינָה.

15 And ye shall count unto you from the morrow after the day of rest, from the day that ye brought the sheaf of the waving; seven weeks shall there be complete;

טז עַד מַמְחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת, תִּסְפְּרוּ
חֲמִשִּׁים יוֹם; וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה,
לִיהוָה.

16 even unto the morrow after the seventh week shall ye number fifty days; and ye shall present a new meal-offering unto the LORD.

יז מִמוֹשְׁבֵיכֶם תְּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה,
שֵׁתִּים שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים--סֹלֶת תִּהְיֶינָה, חֲמִיץ
תִּאֲפִינָה: בַּכּוֹרִים, לִיהוָה.

17 Ye shall bring out of your dwellings two wave-loaves of two tenth parts of an ephah; they shall be of fine flour, they shall be baked with leaven, for first-fruits unto the LORD.

יח וְהִקְרַבְתֶּם עַל-הַלֶּחֶם, שִׁבְעַת כִּבְשִׂים
תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה, וּפָר בֶּן-בָּקָר אֶחָד,
וְאֵילִם שְׁנָיִם: יִהְיוּ עֹלָה, לִיהוָה, וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵיהֶם, אֲשֶׁר רֵיחַ-נִיחֹחַ לִיהוָה.

18 And ye shall present with the bread seven lambs without blemish of the first year, and one young bullock, and two rams; they shall be a burnt-offering unto the LORD, with their meal-offering, and their drink-offerings, even an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD.

יט וְעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד, לְחַטָּאת;
וּשְׁנֵי כִבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, לְזִבַח שְׁלָמִים.

19 And ye shall offer one he-goat for a sin-offering, and two he-lambs of the first year for a sacrifice of peace-offerings.

כ וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוֹרִים
תְּנוּפָה, לִפְנֵי יְהוָה, עַל-שְׁנֵי, כִּבְשִׂים; קֹדֶשׁ
יִהְיוּ לִיהוָה, לַכֹּהֵן.

20 And the priest shall wave them with the bread of the first-fruits for a wave-offering before the LORD, with the two lambs; they shall be holy to the LORD for the priest.

כא וּקְרַאתֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה,
מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם--כָּל-מְלָאכֶת
עֲבָדָה, לֹא תַעֲשׂוּ: חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל-
מוֹשְׁבֵיכֶם, לְדֹרֹתֵיכֶם.

21 And ye shall make proclamation on the selfsame day; there shall be a holy convocation unto you; ye shall do no manner of servile work; it is a statute for ever in all your dwellings throughout your generations.

כב וּבְקַצְרְכֶם אֶת-קִצִּיר אֲרֻצְכֶם, לֹא-
תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵד בְּקִצְרְדִי, וְלָקַט קִצִּירִי,
לֹא תִלְקַט; לְעֹנִי וְלִגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם, אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. {פ}

22 And when ye reap the harvest of your land, thou shalt not wholly reap the corner of thy field, neither shalt thou gather the gleanings of thy harvest; thou shalt leave them for the poor, and for the stranger: I am the LORD your God. {P}